

VEGYESTARTALMU HETILAP. -- A MEGYE KÖZLÖNYE.

Table with 3 columns: Előfizetési feltételek, Hivatalos hirdetések, Magán hirdetések. Contains subscription rates and advertising prices.

Megjelen hetenkint egyszer, csütörtökön.

Carnevale.

N.-Beeskerek, 1888. feb. 14.

—a. A mai éjjel lezártnak az ártatlan és kedélyes mulatozások, a vétkes vagy bűnös kicsapongások és dobzódások kapui, és a keresztény emberiség nyugalomba vonulva számba veheti lepergett napok mulatozásait, módokról gondoskodhatik a támadt hiányokat kiegészíteni, sőt ha szükséges vezekelni. A különböző századok csakis a formák, intézkedések, eljárások és divatok tekintetében esz-közöltek változtatásokat, de az emberiség el nem tért attól a szokástól, hogy a farsangot átmulassa, s ha a szegény a fényt, izlést és lakmározást tekintve meg-távolról sem versenyezhet a gazdagokkal, azért különösen a farsang három utolsó napját ő sem engedi elmúlni öröm, kedélyesség és mulatozás nélkül.

Ha a mánnon. időszakunknak ezen uralkodó planetája, nagyobb áldozatokat követel is egyes családoktól mostanában, mint követelt régebben, de dicséretére és méntéségére legyen felhozva, nagyobb áldozatokat is juttat azon eszközök beszerzésére, melyek által a humanismus és felebaráti szeretet követelményeinek eleget tehelünk.

Az ugynevezett kasztok elkülönítése, különösen az alsóbb régiókban, ha kiméletlenebbül mutatkozik is, mint mutatkozott azelőtt, de azért még azok is, akiknek gondját saját egyéniségök érdekei szokatlan elfoglaltságok a kik nagyobb szult fektetnek a földiekre, mint az égiekre, gyakrabban megemlékeznek a szegényekről.

A materialistikus áramlatnak azon kinövésait azonban, hogy még a bűjt magunkba szállásra és expialásokra rendelt napjaiban is báloznak, mulatnak és lakmároznak, sehogy sem helyeselhetjük. A férfias lelkiület gyengeségét árulja el, ha ennyi erővel sem bírunk, hogy a

nyugalom, csendes megadás és ájtatos eszmélkedés e néhány napjaiban a hívek megbotránkozásától ne őrizkedjünk. A mi hitet és vallásosságot lájtija minden időben és minden körülmények között a bűnös cselekmények közé sorozható. Azt hisszük, hogy némi elfogadható jó jelnek tekintjük, hogy a nagyobb költségekkel járó nagyobb szabású nyilvános mulatozások kezdenek család, hazi bizonyos körök barátságára és együttélésére fektetett és piknikre szorítkozni. Az ilyen mulatásokban nemcsak fesztelenebbül szórakozhatnak az illetők, hanem a sértődések és apprehenziók is kevesbűnek.

Nem mondhatnók, hogy az ideai táncz-vigalmak és tánczestélyek kedélyesebbek és vigabbak lettek volna a multiaknál. Itt-ott bizonyos nyomottabb hangulat uralkodott, sőt a nagyobb mértékben tett költségeknek itt-ott még a családi békét is megzavarták. Legerősebben e tekintetben azok voltak sújtva, a kik nem házasulandó fiakkal, hanem férjhez menendő leányokkal rendelkeznek. Hogy csak az öltönyökről szóljunk, a fekete frak fehér mellény, fekete nadrág, lakkos topán és klack néhány éven át becsületesen megteszik a szolgálatot, míg a női öltönyök, kelme, forma, díszítés stb. tekintetében majd minden évben váltakoznak.

A divat zsarnokság alatti nem annyira a férfiak, mint a nők vannak lenyűgözve. Igaz, hogy a szülők zsebei is erősen megérik a divat kényuralmát, de e részről egy „nem vagy igen“ véget vett minden további perpatvarnak.

Most már a bőjtnék maholnap lassu s kullogó léptei mellett még gondolatnánk is engedelmesebbek és nem felheltünk attól, hogy tollunkat az egyszerű fekete tinta helyett valami rózsaszínű nedvbe fogjuk mártogatni, de meg közléről, a hol minden részlet, minden hiány és minden kellemetlen oldal szembe tünik,

nem is oly érdekes valamely tárgy, mint bizonyos távolból. A farsang is már csak emlékünkből fog élni, midőn róla csak mint multról gondolkodunk, sokkal költöbbs és eszményiebb alakot ölt magára, mint midőn még benne vagyunk és közvetlenül élvezzük azt.

Most tehát, midőn már a farsangnak vége van, biztosan elmondhatjuk, hogy alig volt halandó, ki egyik vagy másik mulatság mozgalom árja által ne érintetett volna, s az is tagadhatlan, hogy az ismerettség, rokonság, barátság vagy érdekeltség mindenik részen megkivánja e csekélyebb vagy jelentősebb áldozatokat. Nagy baj azonban, hogy álarzosokat a tánczvigalmakban többé nem is, hanem a politikai küzdteben még mindig találhatunk, kik csak mikor demaskirozzák magukat vagy bemaskirozhatnak, tüntetik fel az ürességet, nyegleséget vagy ügytelenséget, melyeket elfedve voltak képesek csak, a tudatlanokat és könnyenhivíket megcsalni vagy elbolondítani.

A haza ügye azonban nem farsangi mulatság, azért azok, a kik a politikai policsineloknak udvarolnak, vagy anyagilag áldozatot tesznek, okosan járnak el, ha meggondolják, hogy a politikában a kudarcz és csalódás keserű levét, nemcsak egyesek, hanem egy egész ország, egy egész nemzet megihatja. Azért tehát csak lassan és okosan a zászlókkal, versekkel és koszorúkkal.

Mi részünkről az ideai farsang érdemét nem a mulatozók meg- vagy meg-nemelégedése után fogjuk megítélni, hanem azon filéreket után, a melyeket azon szegényeknek juttatott, a kik akkor is megelégedettek, ha nem mulathattak, de megélhetnek.

Köszeghy urnak a „Magyar Allam“ levelezőjének.

Tetszett azon cikksorozatban, melyet Torontálmegye székházának felavatási ünnepegyéről és a torontáli közviszonyokról, a „Magyar Allam“ utóbbi számaiban (Köszeghy) álnév alatt közrebozsított csekély személyemről is megemlékezni. Tette ezt oly példátlanul durva, sértő és kihívó modorban, a milyenre a legvetemeltenebb utczaséprő vagy favágó sem vetemeltetett volna! Közel felszázados írói pályafutásom alatt nem egyszer osztottam a szerkesztők és nyilvános téren működők azon közös sorsában, hogy nemely részről méltatlanságokat is kellett elviselnem, de hogy valaki oly brutális támadást intézett volna személyem ellen, az eddigelé még meg nem történt velem soha. Ha egyházi állását, melyet Őn — miként látom — annyira méltatlanul visel, nem tekintenem és nem tisztelnem igazán és őszintén: legyen meggyőződve, hogy öreg koron daczára is tudnam, milyen eszközökkel kellene személyemet, hivatalos állásomat és írói nevémet, alávaló becsmeréséről és otromba ragalmazásaitól megvédelmeznem. Tehetném ezt igen kényelmesen hirlapi uton is, ha például feltárnám az olvasó közönség előtt, hogy Önnek lucskos papi és magányi élete mily kevéssé jogosítja Ont fel arra, hogy mások erkölcsisége felett bírói szeket üljön. Reménylen, hogy az ilyen leleplezésekre nem fog engem rákényszeríteni a „Magyar Allam“. Azért ezuttal állásanak tekintetbe vétele mellett csak röviden és kiméletesen végezek Önnek. A rajtam elkövetett sértésekért a nmsgu egyházi főhatósága utján érdemel elégtételt! Egyben tudomasára hozom, hogy csak olyan papi körökben szoktam megfordúlni, hol a vallásos szellemmel párosult műveltséget, az egyházferfiu diszitő szerénységet és szeretetet feltalálom.

Végül lapom tisztelt közönségéhez fordulok azzal a kérdéssel: vajlon a „Torontál“ — mely hivatalos közlönye megyénknek — szolgálatot-e okot valamikor, a bekes hitfelekezetes egyetértésének megzavarására, avagy a kath. egyház részéről barmi legcsekélyebb panaszokra is? Nem ragadtam-e meg minden kínálkozó alkalmat arra, hogy a kath. vallásu érdekeknek kötelességemhez híven szolgálatot tegyek! Emlékeztetek csak a me-

TÁRCZA.

A hó tetejéről,

vagy:

Mulass és — fizess!....

Szó a mi szó: biz én már meguntam ezt az örökös várakozást, akarcsak a nagy lány! Hiába a muszka csak nem akar jönni. Pedig, hogy várom! Nem is csoda, mikor ilyen „üsd“ „vagd“ fele hangulatban vagyok. Igy? — harag ide, harag oda — hogy larczias kedelyem kielégítést nyerjen — a drága hölgyekkel kötök ki. Haragszanak? — nem? belevágok mesterségükbe: megpróbálom a terefczésés vagy a mint mondják, a tracs-csolás nehézs mesterségét. Sohse féltsenek: bele aligha sülök! Mert ugy inas, mint kamasz éveimet közdöttük eltem át. Igy? nem csoda, ha értek is hozzá. Hja! volt módomban eltanulni — nagy kárak és szomorúságokra. Tehát rajta, fogjunk hozzá!

Ugy van, tekintetes szerkesztő ur, a mint mondom: nagyon sok van, a mi „melegbe“ nem jó. Veszedelmes, ártalmas akárcsak a méreg; vagy pedig csiklandós, mint cigányának a — kötél. S hogy csak egyet említsek: ilyen a lágy cipő is — frissibe. Biz ennek élvezésétől óvakodni kell. De nagyon is! Tanácsos megvárni, míg — jól ki-ből. Különben — nemcsak torkunkat égetheti meg, hanem még ráadásul úgy megkérdheti amugy is nagyon kényes gyomrunkat, hogy bizony száz falusi doctornak a sőtéségheni tapogatózdas alkalmával használni szokott összes — komoly szakgrímászi aligha segítenek rajtunk!

Eppen ilyen veszedelmes természetű az én mondókám is! Ha akkor mindjárt „melegbe“ találtam volna fel, — a nemes szegény és a nagy kudarc meleg érzetében — most aligha taposnám a földet! Ismerőseim és barátaim mentem elfodéltek volna. De el ám! Most azonban, hogy megtudtam varni, míg legalább felig kiből — nem kell ugy remegnem. Szegény jámborok! a torokégsédtől ugyan meg lesznek mentve — gondoskodtam róla — de hogy már kényes gyomrukat meg ne fekdje — Isten legyen irgalmas és kegyelmes bűnös lelküknek! — nagy tudományom nem terjed odáig. Ha szánom? ha nem? nem segíthetek rajtuk. És ez az a „csekélyesség“, a mitől ugy hébe-hóba — borsodzik a hátam. Nem vagyok biztos, hogy valamelyik ármanys — amugy farsangi írfából — meg nem tapogattja-e a hátam közepét? . . . De, hogy még e megtisztelés elől is némileg fedezzem magam, játszva az ártatlan bárányt; mely hallgatást ígerek. Hasonlóra kérem a tekintetes szerkesztő urat is. Ha megteszi — örökké áldani fogom a nagy lábujjának még a kis körmit is! . . . Ilyen szép kilatással kecsgetelő zsiros ígeret után, azon édes reményben, hogy szívesen lát egy kis bizalmas beszélgetésre — betérek meleg szobájába.

Beh más itt az idő! Beh aranyos! Beh kedves! Akárcsak a — Limbusban volnék! — Lám! ilyen helyen akarva? nem? meg-ered az ember nyelve. Lepattan a szívet burkoló hideg jégkéreg. Lelkem egészen felenged: elmeséli baját-örömét el, minden titkát. S plane nekünk? férfiaknak! egymástól nincs mit titkolnunk. Hogy ölel a szép asszony, mint ad tizes csókot a lány?! . . . unalmas, mindennapi dolgok. Tudjuk könyv nélkül. Vagy legalább gondolhatjuk. Manapság még a varju is ezt karogja! — Hegyjük! Nem érdemli a faradságot, nem a drága időt. Beszéljünk valami okosabbról!

Igen! Most jut eszembe valami. Ni! majd el is feledtem. Pedig kar lett volna! — Manó vigye ezt a kis eszemet. Hat-hat . . . azt akarom mondani: a mult hetek valamelyik napján, tekintetes és nemes királyi városunk sportkedvelői körvadaszatot tartottak. És, tekintve a szereplő egyéniségeket, a 10—15 megyebeli hivatalos vendégek nagy számát, azt a feles számú 7—800 hajtót s más kenyérvésztegetőt, de leginkább azt az óriási előkészületet: nem csoda, ha olyannak ígérkezett, minőt szem-szaj e vidéken és plane városunkban soha nem látott. Mi több, azon csodás körülmény, hogy a város és vidék legszebb hölgyei is jelen lesznek: óriási mérvben költötte fel ugy a kíváncsiságot, mint a közérdekeltséget. Még a ki sohasem fogott fegyvert, az is hóna alá vágott egy rozsdás flintát, hogy egy hideg mosolylyal dicsekedhetti szerencsés legyen! —

Felvirradt a dicsőség rideg napja. A tudat, hogy ma hirt, dicsőséget, babért oly könnyen lehet szerezni, városunk apróját-nagyját a térre csalta. Csakis a szoposok és az öreg anyókák maradtak hon — a tűzhelyre ügyelni. Hja! ilyen fényes, epizódokban oly nagyon is gazdagnak ígérkező mulatságról nem szabad elmaradni. De nem ám! S valóban a kép, mely szemünk elé tárul s melynek keretét a legszebb, — a leg-bájosabb hölgyek képezik, oly tündéri, oly szemet kápraztató, oly pazar fényben gazdag, melynek bajos párját találni. Fantázia kell ahhoz, hogy ilyen gondolatunkban is láthasunk. Ott az a fényes, vakító fehérségű terep; rajta az az óriási fekete, eleven kör; benne a halálra ijedt nyulacsókák nevetelő serege, a tompa morsa, a nagy zaj, lármá, zsvaj, az a sok hajrá! erre! arra! elibe! szorítsd! egy muszka hadseregnek becsülete-re való fegyverropogás amit a sok véres áldozat; amott kisebb-nagyobb nevető

csoport, arrább az országot menten a disze-szebbnél diszezsőbb uri szanfogatok hosszú sora, csengő-bongó toporzékoló paripakkal; bennök elegans, premes ruhákban, mosolygó, földi tünderek; szemökben pusztító tüz, kedves, hideg pirosította arcaikon ellenalhatatlan báj, varazsszerű c-ábos mosoly. . . . csoda-e, hogy a vadászurak nagyobb része erősen lövi a bakot?! mig a szánók hatszó részén ott pompázik a cimeres medvedbőr, csiklandós piros szegélyekkel; egyiknél — másikkál egy-egy méleskes száju udvaronc; errébb a tér közepén, egy hatalmas regementspaczi alak, míg jobb kezével — hihetöleg vétköző hiveinek az abszolutót osztja, addig baljával, kabátja alatt egy fogoly hullát szorongat hivatalellenes kegyetlenséggel. olyan chaost teremtenek, olyan egy teli kép tárul szemünk elé, melynek fenségességén ábrázoló lelkünk édesen elmereng!

De mi ez? Nini! bomlik a 40r, innalnak a hajtók, ki erre, ki arra; hallgatnak a fegyverek a nyulak nagy öröme; itt-ott meg-ujul a zaj, majd ismét kihál; csendes lesz minden; a vadász urak savanyu arcczal verődnek össze, miközben nem egy: vakarja ott is, a hol nem viszked. Ttyú az áldóját! Baj van. Nagy szerencsétlenség történt. Lecsapott a tizes istennyila — két szál zsandár alakjában.

Urak! kérem a jegyeket — hangzik a mulatságot zavaró Sátán szava. . . . Tu Hund! Vas hat er g'sagt? e sokat mondo, nálunk egészen divattá vált szójárasok boszus hangokon önkéntelenül törnek elő. . . . Kérem a jegyeket! hangzik újra. . . . Oh tu Hund! . . . száll az ének tovább újra. . . . Nincs. — Nincs. — Nincs. — Otthon maradt. — Nincs. — Nincs. Stb. stb. De minek is folytatótam tovább! Igy megyen ez ad infinitum, csak a közeli kis erdő találja benne

(41—1.1)

gyéni területén megtartott főpásztori látogatásokra és bérmutakra, midőn a „Torontál” terjedelmes vezércikkében adott kifejezést a kath. egyház iránti tisztelőnek és azon őszinte érzelmeinek, melyekkel a körünkben időző egyházfejedelem apostoli útját egyik határtól a másikig kísérte.

En a kis-oroszi lelkesít soha nem láttam, nem ismerem és nem beszéltem vele és nem bántottam soha. Valjon mivel érdemeltem meg tehát, hogy megénekeljen egy kath. lelkes pélegére állítsa egyházi lapban nevemet, nyilvánosan gyanúsítani merészele kath. hitem őszinteségét? Ha távollétem alatt helytelen dolgok vétekét is át a „Torontálba” a „Budapesti hírlapból” a magyarországi zarándoklat egyes mozzanatairól, azt csak sajnálni tudom, de ezzel még nem szolgáltattam okot arra, hogy lapomat „Pápa - e - l - l - e - n - e - k”, „Dekatholizáló” irányomat czimezzék és egyben még személyemet és iró reputációm is megdurcolják. A tárgyilagos bírálatot és helyreigazítást nemcsak rossz néven nem veszem, de mindenkor köszönettel fogadom és erre Ambrus urnak is teljes készséggel nyitottam volna meg lapom basábjait, ezzel alkalmasint többet lendített volna megénekelte kath. egyházérdekéi, mint pokrczúruva gorombásokaival. Egy papnak a kezébe jobban állik a lilium mint a szemétdombokról felszedegedett csalán! Még csak néhány megjegyzést Ambrus ur észrevételeire. Az az egy szájkáplán, melyről a tudósító oly leplezett gunyallat volt szives megemlékezni, ha egyházi, hazafiu és emberbaráti kötelességeinek megfelel, az örök igazság a föld és ég ura előtt bizonyosan többet ér, egy köteg olyan egyházi dignitáriusnál, a ki életével azt tanúsítja, hogy többet ad a földiekre mint az égiekre. Azok a bizonyos barátok pedig, a kiknek általam elfogadott ebédjeikre még gunyosabban hivatkoztam, néhány századot át tanúsított és igazolt hazafiságoknál, tudományosságoknál, a tanítás és nevelés terén szerzett érdemeiknél fogva, oly ismerést, tisztelőt és szeretet biztosítottak a magok számára, hogy a kis-oroszi lelkesnek rendkívül lelkiismeretesen és odaadón kell munkálkodnia, hogy őket a tekintetben csak meg is közelíthesse. Végül hű odaadásom, buzgó és lelkiismeretes munkásságom, az igazak és jók elismerése és pártfogása nyomán olyan helyzetbe jutottam, hogy becsület és derék barátaim vendégszeretete nélkül sem vagyok arra kényszerítve, hogy egy tiszta és izlésteljes asztal áldásait nélkülölözsem. Ami vallásosságomat illeti, biztosítom Ambrus urat, hogy utolsó perceimben is e fohászszal lelkemben „In te Domine speravi, non confundar in eternum” a legnehezebb megpróbáltatás alkalmával sem fogok ekként imádkozni.

„Lonkay és Ambrus könyörögjétek érettem!”

Lonkay urat pedig, a kit soha sem bántottam, s a ki mégis sorszámos megjegyzéseiben indokolatlan animositással rug, kapálódzik ellenem, csak arra kérem, hogy mint öreg emberek hagyjunk mi békét egymásnak, s a helyett, hogy maholnap ugys végkép elfogyó napjainkat keseritenők, kövessük inkább a bölcsét, a ki ezt tanácsolja:

„Praeteritis commemora dies, futuros nedita.”

Lauka Gusztáv.

Magyar királyi udvar.

Fényben és pompában emelkedik a királyi vár a budai hegyormon: a király és királyné itthon vannak magyar hazájukban és ismét buzamos ideig maradnak magyar népük kö-

rében, melylyel szívöl-szívhez buzdó ezer-szeres szalak által vannak összekötve. Ismét a király felsége honol a királyi lak királyi fénynek, de szorgos uralkodói munkának is szentelt helyiségeiben. Jönnek és mennek az ország nagyjai, kiken fényes sugarakban áradt szét az uralkodó kegye, felemelvén őket méltóságban és tisztelőben a trón zsámolyához. Jönnek és mennek a kormányhatalom felelős végrehajtói és mindazok, kik hivatala vannak, közvetlen a király személyéhez hozni jelentést, hirt, beszámolót. De jönnek és mennek mindazok is, kiket a sors vagy emberek igazságtalansága nyomorba és inségbe sodort és a kik a király nagy szívétől, áldást osztó kezétől könyörögnek és remélnék orvoslást és megszabadítást, fájó sebeikre balzsamot, meg nem érdemelt szenvedéseik enybitését. Fajdalommal nélkülözi jelenleg a király kitűnő tanácsosát és referensét, és Bécsből napról-napra távirati jelentést kell adni a királynak a legmagasabb kabinet-iroda magyar vezetőjének, Pápay Istvánnak hogylétéről, ki különben soha sem hiányzik a király oldaláról, ha Magyarország idők, ki azonban most ágyhoz szegedett és Bécsben visszatartott betegsége. Csak nehezen nélkülözheti a király ezen kipróbált jeles munkatársát, a ki a fel-ségfolyamodványok elintézését oly finom érzékü lelkiismeretességgel, oly rendkívül tapintattal készítette elő; de azért Pápay szel-leme működik, a király kabinet-irodája telve van főnökének igazi magyar lényével, ha annak időnkint távol is kell maradnia.

Sem a nagyoknak, sem a kicsinyeknek, sem az előkelőknek, sem a szűkeket szenvedőknek nem lesz panaszra okuk. A királyi palota kapui tárva vannak, mindenki beocsátatást nyer, a ki a királyhoz jutni akar. A nagy márvány teremben fogadják ma este Magyarország királyi, felséges nejevel és gyermekeivel oldalán, a magyar társadalom elítjét. Ma este van a bál az udvarnál. A mi születésnél, állásnál és szellemnél fogva előkelő, az ma éjjel vendége a királynak és házának. És csütörtökön nyilvános kihallgatások vannak, a király azok számára lesz itthon, kik nem fényt és megtiszteltetést, hanem kegyelmet és igazságszolgáltatást keresnek.

Közben Erzsébet királynénak, ezen földön vándorló fényalaknak, Magyarország véd-angyalának és bálványának magasztos érzéke, nemes szive, adakozó keze működik csendben és fáradhatatlanul. Nyájassága mindenkit elbájo, kegyessége minden sziveket magához köt.

De a trónörökös és neje és a „magyar hercegisasszony” Maria-Valéria is teljes magasztalan átlának magasztos feladatuknak, melyet felséges szülei szívhez és trónjához legközelebb eső állásuk hárít reájuk. A trónörökös pár alg érkezett meg a magyar fővárosba, mindjárt megérkezésük napjának estélyén, elment az operába, hogy megjelenése által a kiválóan magyar nemzeti kultúregylet unnepejének megadja a legmagasabb fényt és ekkességet és tündöklő módon bebizonyítsa a Magyarországgal való össz-tartozandóság érzetét. És miután a trónörökös a következő napot az általa szerkesztett korszakalkotó magyar műnek szentelte, feleségével és nővérel vendégül ment egy magyar házhoz, özvegy gróf Csekonics Jánosnéhoz, a hol az uralkodó családnak több számos tagját találta, és a hol a dicsőséges Habsburg-Lotharingi ház fenséges sarjai a magyar arisztokrácia körében magukat oly jól és otthonosan érezték, hogy hajnali 4 óráig ott maradtak.

Van magyar királyi udvar, és magyar királyi család az, mely itthon millió szivekből fakadt örömszájait vétezik körül.

(„Pester Correspondenz.”)

LEVELEZÉS.

Budapest, 1888. február 9.

Mélyen tisztelt szerkesztő ur!

Habár tudatában vagyok annak, hogy a mostani farsangi időben becses lapja a béli s egyéb tudósítások által a legnagyobb mértékben igénybe van véve, mégis igen tisztelt szerkesztő urnak addigelő irántunk tanúsított szivessége által felbátorítva érzem magam, becses lapját jelen tudósítással terhelni.

Szivességét annál is inkább kérném ki, mivel tudom, hogy a nagyérdemű torontáli közönség figyelmé még mindig nem fordult általánosan szerény körünk fennállása s még kevésbé annak működése felé; mivel tudom, hogy sok szerető anya epedve várja a fővárosban időző fiáról érkező hírt, örömmel betűzi annak hogylétével foglalkozó pár sort.

Sok szülő, sok tagja a torontáli közönségnek bizonyára számtalanszor ejtette el e szavakat: „Mit csinál most Károlyunk, mit Jánosunk? Mulat-e, élvez-e ő is az örömteljes farsang mézét?”

E kérdésekre kívánok ez alkalommal megfelelően s sok aggodó anya szívét megnyugtani, midőn körünk, a „Torontáli kör”, ez évi február hó 4-én a Kommer-féle vendéglőben megtartott közgyűléséről s irodalmi estélyéről van szerencsém értesíteni.

Körünk lételének biztosítása, tüzetesebb szervezkedése s szilárdabb alapokra fektetése nehez munkáját sikeresen befjezve, nyugodtan foghat most fejlődése s felvirágoztatása előmozdításához. Hogy e fejlődés körünk életében egész tisztán észrevehető, hogy a fejlődésében eddig elannyira hátramaradt bimbó nyilni kezd, azt örömmel constatálhatom.

Körünk ugyanis a fenti napon egy a közgyűléssel egybekötött „szépirodalmi estélyi” rendezett, mely várakozáson felül sikerült.

Az érdekesnek kinálkozó közgyűlés, valamint szépirodalmi estély a kör tagjait csaknem teljes, vendégeket azonban a szokottnál mindenestire nagyobb számban csábított a találkozási helyre. Ebben talán a farsangi időnek s így a szórakozás utáni vágyódásnak is volt némi része.

A közgyűlés tárgysorozatának néhány pontjával gyorsan lepergett. A tisztviselők bemutatják havi jelentésüket: a pénztári kimutatás örvendetes többletet tüntetett fel. A kör kötelekeiből kilépett háznagy helyébe egyhangulag Theil Albert orvostanhallgató választatik meg, egy szintén kilépett választmányi tag helyét Kurtz Fulop foglalja el.

Ezek után nyílik meg az érdekesebb felolvasó estély.

Braun Zsigmond „körünk keletkezésének intenciója- és jelenlegi álláspontjáról” értekezik; Hager József egy pár költemény felolvasásával mulattat; Bubenitsék Miklós felolvasásának címe: „Valami” (Elmefuttató). Mind a három felolvasó tag nemcsak tárgyának az időhöz s a körülményekhez mért megválasztása, de annak lehető legsikeresebb kidolgozása s előadása által is a legnagyobb mértékben elérte célját, kivirta a többi tagok s vendégek tetszését, tapsait. Braun sikerrel fejt ki körünkről szerzett tapasztalatait, helyes nézeteknek ad kifejezést. Hager humoros hangulatú, csattanós versben festi, ugyszólván elénk varázsolja a farsangi mulatozást, a kicsapongó jó kedvet. Ő és Bubenitsék egyes fordulataikkal humoros előadásukkal valóban a farsang jó kedvét árszadják el a jelenlevők közt.

Az előbbi közgyűlésekről megszokott, a

tagok arcán ülő komolyság csakhamar átváltozik derűltéssé, csapongó jó kedvvé. Mindenki szivébe észrevevélen belopódzik az otthonosság kellemes érzete, mindenki vidag és mulat. S így van ez jól, hisz farsang van.

Nemsokára felhangzanak a szebbnél-szebb nóták, felbeszakítva sűrű pohárköczi-tásokkal. Közte-közte egy vendég, avagy tag csinos pohárköszöntővel teszi az időt rövidde, az otthonos együttlétet kellemessé.

Körünk ekkénti fejlődése, a társas szellem ily módon való ápolása önkénytelenül azt az óhaját ébreszti fel bennem, vajha a jövő évi farsangban egy szépirodalmi estély helyett, egy kitűnően sikerült bárolt irt tudósítással lephatónk meg a nagyérdemű torontáli közönséget!

Midőn jelen soraimnak becses lapjában helyt engedni szivességét ismétellen kikérem, vagyok legőszintébb köszönetem nyilvánítása s legmélyebb tisztelőm kifejezése mellett a tekintetes szerkesztő ur alázatos szolgálja:

Schütz József,
e. i. titkár.

HIRHARANG.

* **Rudolf trónörökös** vasárnap meghívta magához reggelire az „Osztrák-magyar monarchia irásában és képen” című mű 40 munkatársát. Jelen voltak Haynald bíbornok-érsek, Jókai Mór, Weilen József udv. tanácsos, Wekerle Sándor államtitkár, Harkányi Frigyes orsz. képvis., Lukács Béla államtitkár, Berzeviczy Albert államtitkár, Benzur Gyula, Hegedűs Sándor, Keleti Gusztáv, Fraknói Vilmos, Nagy Miklós, Péchy Imre, Hunfalvy Pál, Tormay Béla, Szabó Károly, Szalay Imre, Bedő Albert, Vágó Pál, Pauler Gyula, Szilágyi Sándor, Törzs Kálmán, Salamon Ferencz, Mikszáth Kálmán, Baksay S., Feszty Árpád, Rauscher Lajos, Szabó József, Hédzics Antal, Hoitsy Pál, Moreli Gusztáv, Király Pál, Bartulus István, Zsilinszky Mihály, Roskovic Ignác, Molnár István, Révai Mór. Bombelles gr. főudvarmester és Ciesel báró, kapitány ő fensége szörnyesége. A első felköszöntőt a trónörökös mondta, mire aztán Haynald bíbornok ékes szavakban tolmácsolta a jelenlevők érzelmeit. A tónörökös csaknem valamennyi jelenlevőt tüntette ki hosszabb beszélgetéssel.

* **Torontálmezei főur.** F. hó 11-én Budapesten Csekonics Endre gr. torontálmezei nagybirtokosnál estély volt, melyen a trónörökös pár is megjelent. Ő fenségei éjjelfelután távoztak a nagy főuri társaságból.

* **Gyűlésvész** 9/10-ed részben román ajku lakosságának képviselő-testülete 1888. február 1-én tartott gyűlésében határozattal kimondott és azt lelkesedés mellett el is fogadtatott, hogy a Torontálmezei magyar nyelvtérjesztő- és közmívelődési egylete mint alapító tag belép. Ajánljuk ezen dicséretre és elismerésre méltó elhatározást a többi vegyes nemzetiségű és ajku községeknek dicséretes példaul és utánzásul.

* **Tanítók figyelmébe.** A vallás-és közoktatásügyi m. kir. minister következő rendeletet intézte az összes kir. tanfelügyelőkhöz. A hazai közönség megtakarított tőkéinek elhelyezése céljából a m. kir. postatakarékpénztár közvetítő hivatalait meg mindig nem veszi az ezen pénzüntézet által nyújtott rendkívüli kedvezményeknek megfelelő mérvben igénybe. Tekintettel arra, hogy e közöny oka jórészt abban áll, hogy ezen intézmény és annak előnye iránt a közönség nagy része még mindig nincs kellőképen tájékozva, és

örömét. Egy octávával alább csendes, elhaló hangon viszhangozza: tu Hund! . . . Nincs. — Nincs. — Nincs. — Othon maradt. — Nincs. Stb. stb. . . .

Ilyen nem várt nyájaskodásra nagyon természetesen csak hasonlóval felelték: Kérem becses nevű! N. N. P. P. R. R. S. S. T. T. U. U. U. U. V. V. N. Stb. stb. . . Alászolgája. . .

Tu Hund! . . . Vas hat er g'sagt! . . . eget reszgető kacajba tört ki a vadász kom-pánia. Nevetek ugys, mint még soha! Szegények! egymás bajt neveték. . .

Hát a hölgyek? hova tűntek oly hamar? kérdezzétek megűtközve egymástól. Csak nem történt ott is valami? Dehogy történt, dehogy történt! — Hol lennének másutt, mint otthon. Ott, a meleg kályha megett pihennek — babérjaikon. Oh a kedves, hű lelkek! . . . A jegyzés szomorú nótája annyira felizgatta különben is gyenge idegöket, hogy — be sem várva, mig reagok kerül a sor — a szaladásban kerestek menedéket. Hiteles szemtanuk állítása szerint a „Keleti Express” kis Miska szhöz a gyorsasághoz, melylyel az el-tűnés történt. Csupán a gondolat jár közel hozzá. Öregék állítása szerint ez volt a „nagy szaladás” második kiadása. . . .

No de a mit tettek, nem válik dicsősé-gükre. Nem bizony cseppesse! A veszedelemben magunkra hagyni, kis lelkűsége mutat. Mit beszéltek! Annál is több volt. Ez árulás, ez hutlenség volt! Harag ide, harag oda — nevezük a nevének. Pedig, hej! volt olyan idő, mikor:

Édes anyja sem tohette
Jobban,
Ugy pártoltam, takargattam,
Óvtam.

Nyelvem, kezem védelmekre
Állott.

Jaj volt annak, ki rosszat szórt
Rájuk!

De most? — most? akarva? nem? hi-szem, látom, tudom, hogy — hütlenek. Ők maguk bizonyították be — nagyon is csattanosan! . . . A hütlenek! a hütlenek!

Ilyen kudarc, ennyi szégyen érzetében, nem csoda, ha sokan kétségbe kezdtek esni egy jobb sors, egy jobb kor jövele felé. Ezen általános lehangoltság közepette egy tisztas, közszereletben élő táblabírói alak szólal fel biztatólag: Fiam! hogy jövöre ilyen „calamitás”-ok ne ériék a tisztelt kom-pániát, indítványozom: miszerint azonnal lovas futár küldessék tek. adóhivatalhoz azon szigorú utasítással, hogy haladéktalanul intézkedjék, miszerint a t. vadászközönség részére egy taliga vadászjegy álljon készletben, továbbá: hogy az egész t. kompánia a további intéz-kedésig — azonnal vonuljon a közeli csár-dába egy kis papamorgóra; és végre, hogy a t. hölgyeknek bizalmatlanság azavaztassák. Dictum-factum! . . .

Ez ám az élet! Ez a legénynek való! Szép lány, tüzes bor, jó muzsika! . . . kell-e még több? E háromért ér valamit az élet csakis. Különben? fabotkát se adnék érte! . . . Szólnak a szivhez szóló dalok, szíporkázik az elme, pattog az élcz. Hevül, dagad a fiatal kebel. Mint jó testvérek, egymást átölelve: dalolnak, vidagnak. S mig gondatlanul látszó lényükön a megtestesült boldogság honol — lelkeik, titokban szöghaju kedveseiknél mulatnak. Oh te aranyos fiatalság, te vagy csak virága az életnek! Csak egy nagy hibád van: hamar tűnsz tova. Ezt gondolja nem egy tisztas agg. Egyiknek-másiknak szemében

köny is ragyog . . . a letűnt aranyos kor, a kedves mult idők édes emlékének áldó jelöl.

Tarkább lesz a kép. Ott bent, a szegletben, mükedvelők között, a szép „csöndes”, a perázs ferbli járja. Nem is olyan nagyba. Mit muzsikászó mellett egy frtos vízi. Kettő bessler, négy blind, vagy ha: nix blind — négy — nyolcz — tizenkettő a kóstolás! — Bagatell! — Erre jő a gyenge dupla hívás. Mire, nagyon természetesen, a szerény dupla visszavágás szokott következni. Hja! mindennek meg kell adni a módját. . . . Mi van? Első? . . . Mit csinál? . . . Pász, czu mit reserv. — Második? . . . Három muzsikus (alsó) és — nyul a kassza után. Hohó hát engem kuttyába se vesz — pattan fel az utolsó. Szép dolog! — Na, mi van? — Mi? Több, mint kigyelmednek. Itt van ni: egy zsondar, két zsondar, három zsondar (felső.) Hahaha! Gondolom elég. — Nagyon is! Üssön beléjük devla. Hát még itt se hagy-nak békét! Köszönöm a mulatságot — nem kérek többet belőle. — Én se! Én se! Én se! . . .

Csendes a táj, csendes a berek. Néma minden. Mélyen alszik a természet. — Csak D. G. földbirtokos urnál vannak fenn. Ott mulat a vadászhad — vesztett harc után. Ott kárpótolja magát az egész „pech”-es kompánia. Hol a bájos háziasszony és a kínálásokban kifogyhatlan házigazda, igazi szivességgel és magyaros vendégszeretettel látják. Etöket a díszesen terített gazdag asztal, szomjukat a szőlő tüzes nedve — csillapítják. S hogy nagy hibáját, szégyenletes szaladását a költői kedélyű háziasszony feled-tesse, jóvá tegye — mert ő is egy vala a sok közül — szíporkázó szellemességgel, hódító báj és szeretetreméltóság fűszerrel jó-szággal igyekszik fokozni a különben is fess-

telen, kedélyes hangulatot. — Majd — ősi szokás szerint — kártyaszó váltja fel az egy-hangu, prózai nyelvet. Volt nevetés, mikor a négy zsandárt (felső) lefőzte a négy disznó. Csak ugy rengett a fal bele! . . .

A kik azt hitték, hogy „ezzel” vége a mulatságnak — nagyon is csalódtak. Mint hallottam, nagyon is erős folytatása van. Az ármányos adóhivatal — tisztán személyi bo-szorból — különös fajú bali meghívókkal trom-folta le a díszes, jobb sorsra méltó vadász-kompániát. S hogy az örömpohár tele legyen, egész malitáival hozzá teszi, hogy — jó zeneről gondoskodva van. Mely atyai gon-doskodását a halátlan publikum — horribile dicta! — erős orrfintorgatással veszi tudomásul. Mint hallom: egyik kifogásolja a zene jóságát, másiknak meg az nem tetszik, hogy — adóhivatalból szól a muzsika. A jó lsten tud nekik eleget tenni! — Hja! sokféle az izlés. . . .

E rut, fekete halálanságban való méltányos felinduláson nemileg csillapítja azon bölcs gondoskodás, melyben a kedves hölgyek fognak részeseülni. Ugyanis: biztos forrásból tudom, hogy — a kedves hölgyeknek sem fegyverök sem vadászati engedélyök nem lé-vén, mi részükre sulyosított körülményül rovatván fel — duffán fizetik meg — a stólat. Hahaha! Helyes! Megérdemlik! Ez lesz már a szép dolog! Jaj, csak rám bízának, béh szigorú fináncz is lennék! Nem nagy vigasz-talásomra, fajdalom! előre is tudom, hogy — nem bízzák kecskére a kaposztát. . . . Nő-veszsze Allah hosszúra a tek. adóhivatali fő-nök szösze szakállát! . . .

Porsche Vilmos.

tekintettel arra, hogy ezen a közönség érdekében felállított intézmény népszerűvé válna is minél nagyobb mérvben való fellendülése az ország közgazdaságának kiváló érdekét képviseli, felhívom a címet, hogy a felügyelete alatt álló tanügyi hatóságok s tanítók figyelmét hívja fel, hogy ezen intézmény népszerűsítése érdekében buzgókodjanak és hogy különösen az iskolatörvények útján begyűlt pénzeket a m. kir. postakörképintézetben helyezték el.

*** A torontalmegyei házilpar-egyesület** folyó évi február hó 25-én d. u. 4 órakor a megyeházán a teremben közgyűlést tart, melyre azon megjegyzéssel van szerencsénk az egyesület tagjait meghívni, hogy ezen másodikban kitűzött közgyűlésen a megjelent tagok számára való tekintet nélkül fognak a határozatok hozatni. Tárty: az egyesület feloszlása, esetleg az alapszabályok módosítása. Az elnökség.

*** Közgyűlés.** A helybeli ev. ág. hitv. egyház f. hó 19-én d. u. fel 4 órakor közgyűlést tart, melynek főtárgya az ideai költségvetés megállapítása leendő.

*** „Regatta“-bál.** Folyó hó 14-én tartott meg a „Regatta“-bál, melylyel városunkban méltó befejezést nyert az ideai farsang. A „Regatta“ mulatott és mulatlatott. Lapunk utolsó számában közölt meghívón jelzett program azonban nem tartott meg minden tekintetben. A kezdet 9 óra helyett 10 volt. „A hölgyek kik ugys szépek“ s az ezen mulatságon jelen voltak közül egyik sem tekintheti ez állítást hízélgésnek, mégis szébbnél-szebb öltözetekben jelentek meg. A tánc nem volt „rendkívüli“, illetve nem csak hogy „rendkívüli“ t. i. sok, hanem eddig még nem tapasztalt nagymérvű úgy annyira, hogy — és egy-két „hitetlen“ kivételével mindenki fölmondta a további táncot, reggel 6 órakor. A mulatságot különben elég híven leírni nem lehet. Hogy kedélyes, fényes, pártatlan sikerült volt, ezek mind nagyon közönséges és nagyon halvány jelzők volna a „Regatta“-bál jellemzésére. A casinó nagy terme fényesen és rendkívül izléselesen volt dekorálva „Regatta“ jelvényekkel, szőnyegek és virágokkal, mi Jankó Ágoston t. b. főjegyző, egy-letit tagnak s legbuzgóbb rendező érdeme. A társaság késő hajnali órákban a viszontlátás reményében vált el, s nem csodáljuk, hogy a mulatság benyomása alatt mindenki örömmel gondolt a viszontlátásra, bár hosszú idő múlva fog is az bekövetkezni ily alkalomból. A hölgyek közül jelen voltak: Rónay, Pátyanszky Olga alispánné ő nagyság, Pállyné, Mihajlovits Odónné, Plechlne, Popovicsné, Kéler Akosné, Müllerné, Néditsné, Kéler Kálmánné, Tellmanné, Jarmaczkyne, Virághné, Osvaldó báróné, szonkivül Termasits Stefanie, Pátyanszky Viola, Fuchs Sari, Plechl Ilona, Pálly Gizella és Arankó, Müller V., Endrődi Katicza, Emanuel Gábi, Bátori Ilma, Nédits Mariska, és Popovits Olga kisasszonyok.

Társas estély. F. hó 11-én a Kleinféle asztaltársaság tagjai társas estélyt rendeztek a casinó helyiségeiben. Az asztaltársaság már 2 év óta rendez a farsangi időben társas estélyeket s azok — tekintve, hogy szem előtt tartották a társas estélyek főhölgyeit, illetve a siker főfeltételét t. i. hogy oly társaságot hívtak meg, mely társaság tagjai egymással jó ösmerősök sőt baráti viszonyban állnak — mindig a legjobban sikerültek s a legkedélyesebbek voltak. Az asztaltársaság az idén már rendezett egy társas estélyt, s az oly jó sikerült, hogy egy második estély rendezése lett elhatározva, melyre — elérve a szokástól — már többeket, s már kevésbbé összebarátkozott elemeket hívtak meg, s ez oka annak, hogy deczára a rendezők fáradságtalan buzgóságának, s különösen Makk Józsi kir. algyezés által rendezett új és mulatlató négyeseknek, nem volt oly kedélyes, mint a szűkebb körű társas estélyek. Rendezessék társas estély a fenti feltételek szem előtt tartásával, vagy rendezessék nyilvános bál, a számbavehető táncosnők és táncosok helyes arányban meghívásával. A mulatság különben kitűnően volt rendezve, s a társaság összeállításától eltekintve, elismerést érdemelnek a rendezők.

*** Jótékonykezélu tánczvigalom.** F. évi január 31-én Farkasdinban jótékonykezélu tánczvigalom volt. A fényesen sikerült mulatság alkalmából befolyt legfeljebb szegény iskolás gyermekek lettek felruházva. A rendezők élén Wacht Leo a község derék jegyzője állt. Isten éltesse.

*** Jegyző-bál.** „Az antalfalvi járás jegyzői kara zérükörű tánczvigalmat rendez stb. stb.“ — ezt hirdették a csinosan kiállított meghívók, melyeket a meglepetés és kíváncsiság bizonyos nemével olvastunk. — Igazolja meglepetésünket azon körülmény, hogy Antalfalva község alig bir oly nagyszámú intelligenciával, hogy azok közreműködésével nyilvános bált rendezzen. — De Antalfalva központja egy nagy járásnak, s a mi a fő, ott székel a járás politikai főnöke, oly főnök, ki nem csak hivatalos ügyeknél gyűjti maga köré sokakat idézés folytán, de ki gavalléros és szeretetre méltó magaviselete és egyénisége következtében a járásban oly kedveltségnek és oly nagyszámú tisztelőknél örvend, hogy egy intése elegendő nagyszámú közönség összegyűlékezésére. — A tánczvigalom este 8 órakor vette kezdetét s reggeli 9 óráig tartott. — A szép hölgyközörségnek s azon körülménynek, hogy már fél 9 órakor durrogtak a pezsgős palackok, tulajdonképpen az, hogy a táncz manapság

már ritka hévvel és kitarással folyt. — A terem és az üdöhelyek mintegy 50 drb „tyilim“-mel volt díszítve. — A nők igen izlése és csinosan kiállított díszítzrendeket kaptak emlékül. — Jelen voltak: Ambroziné, Bergerné, Gergelyné, Grosforeanné, Hegedűsné, Hackerné, Markovitsné, Olarovitsné, Paulinyiné, Kaposné, Tyachonné, Pappné, Wachtelné, — Berger Laura és Teréz, Flott Hermin, Gyakov Danicza, Hegedűs Adél, Hacker Sali, Hlavats Etelka, Hofstätter Gizella, Kiko Mari, Holányi Olga és Jaksits Matild kisasszonyok. — Végezetül különös említést érdemel azon körülmény, hogy ezen mulatság a szőzoros értelmében magyar mulatság volt. — A felosztott katonai határvidékek központjában az őz megye részéről való támogatás nélkül rendezett egy mulatság magyar meghívókkal, magyar tánczrenddel, és mely n magyar vezényszó mellett lettek a négyesek a legnagyobb lelkesedéssel tánczolvá. — Méltán tekinthetik e járás jegyzői és derek előjárójuk magukat a magyar állam-ésme előharcosainak, s illetve méltó elismerés érdemlő bajnokainak, — mert bár csak mulatságról van szó, de a mulatság a társadalom-é, s az államesze egy társadalomból fejlődik.

*** Mikádó-bál.** A mult szombaton tartott munkás-együleti bál a várakozáson felül sikerült, a mennyiben azt a pompát, gyönyörű álarcosokat s előkelő vendégközörsort mégsem reméltük. Ott láttuk ngos Rónay Jenő közszeretében levő alispánunkat, Dániel László főjegyzőt, Jankó Ágostont, Pap Gézát, ifj. Steinbach, Dudas őrnagy, stb. stb. urakat. A terem valóságos kerté volt alakítva, padmalyig évr virág-pyramidokkal, közbé-közbé egy-egy tükör s gypszszoborral. Vászó zene-kara egy rögtönzött színpadon húzta a szebbnél-szebb nőket, mitől csak úgy pezsgétfortt a jó kedv. Felemeltére méltó volt a méter magas torta, melyet Szászi főorvos ur nyert ugyan el, de a melyet visszaadott Fortunának, ki az egyszer Odalitsznak volt öltözve. Sikerült volt a bohókás Mikádó-táncz, érdekes a koronázási jelenet az „Auróra“ koronával. 5 legszebb álarcos volt hivatalos, ezek közül sorsolás útján nyerte el az egyik, 4 pedig ezüst virágú vallszállaggal lett kitüntetve. — Örömmel tapasztaljuk, hogy e nem rég még egészen német ajku egylet ma már erősen magyarosodik, művelődik, virágzik, s ha tekintetbe vesszük a szép, a nemes czélt, melyért küzd, hogy t. i. fiatal iparos segédek az erkölcsi romlástól, éjjeli dorbozástól s fajtalan kicsapongástól tartja vissza, méltó dícséret és elismeréssel adózhattunk. Van az egyletnek 1600 költetere menő kölcsönkönyvtára, mely úgy a pártoló, mint rendes tagoknak egészen díj nélkül rendelkezésre áll; s ajánljuk a regényolvasó közönség figyelmébe.

*** Hivatalos jelentés** f. évi január hóban N.-Beckerek városában észlelt egészségügyi viszonyokról. Városunk lakosságának száma az utolsó népszámlálás szerint körülbelül 20 000. — A halálokok következők: hártysággeleob 1, hasihagymáz 3, mas betegségek 64, összesen 68 eset. Születés január hóban 73 jelentetett be. Nagy-Beckereken, 1888. január hó 4-én. Dr. Haidegger Lejos s. k., vár. főorvos.

*** Takarékpénztári tisztviselő öngyilkossága.** Marienfelden (Torontal várm.) Feisthammel, az ottani takaré- és hitelegylet könyvvizsgálója szíven lötte magát. A pénztár rögtön megvizsgálatán, kintott, hogy Feisthammel csak 75 frtot sikkasztott el, mely összeget az nap fel kellett volna adnia a póstára. Feisthammel néhány év előtt vagyonos ember volt; az utóbbi időben azonban szenvedélyes kártyajátékos lett, minekolytan egész vagyonát eljajtszotta. Özvegyet és öt árvt hagy hátra.

*** A ruházat egészségügyi szempontból.** A dr. Lőrinczi Ferencz ismert fővárosi orvos szerkesztésében megjelent „Hosszu Élet“ című egészségügyi szaklap a következő közérdeklő közleményt tartalmazza. „A ruházat egyik legfontosabb részét egészségügyi szempontból az ingek képezik. Legegészségesebb és egyuttal a legszebb is a tiszta fehér gyolcs ingek használata. A legnagyobb kellemetlenség az eddigi férfi-ingeknek a mellgombok által támadt, mert azok kellemetlen nyomást gyakorolnak a pusztá mellre és a fémgombok dörzsölése nem egy izben okozott már bőrbetegséget. De nagy hátránya a jelenlegi ingeknek az is, hogy az ing a gomblyukat gyors kikopása következtében nem lehet tartós. Ehhez járul, hogy a mellgombok csakhamar kitérnének, az ing eleje kigombolódik és szétynylik. Hány esetben képezt ez a légség, tüdőök vérszthozó meghűtéseit, midőn a test felhúzó állapotban, pl. bálban stb. a szétynyit ing mellett hűvös légáramlat érte a pusztá inget. A Várady Béla, budapesti férfi-divat kereskedő által (kis hid-utca) feltalált férfi-ingek mellgomblyukak, tehát mellgombok is egyáltalán nincsenek és mégis oly szorosan tapad és simul a két mell-rész egymásra, hogy az ing sehol szét nem nyílnak és a mellben levő szerveknek meghűlése ki van zárva. Ezen ingek tehát, a melyek igen szépek, kitűnő szabásuak és igen olcsók, egészségügyi okok miatt felettébb ajánlatok.“ — Ha az olvasó visszaemlékszik azokra a közleményekre, melyek az ingekről a hazai lapok nagy részében megjelentek, bizonyára csak örvendeni fog, hogy a saját ismét nem csatlakozott, midőn e kitűnő és czélszerű ingeket a közönség figyelmébe ajánlotta. Most csak azt tartjuk szükségesnek megjegyezni, hogy óvakodjék az utazatóktól, és csak azt a „Patent-inget“ tartsa valódinak,

mely Várady Béla előkelő fővárosi kereskedő, kis hid-utca üzletéből származik és védjeggyel van ellátva. (59)

Köszeghynek.
A madárt tolláról,
A varjút hangjáról,
A rókat farkáról,
A gorényt szagáról,
A lovat szóréről,
A bivalyt bőréről
szoktak felismerni!
Annyi és oly biztos stigmák, hogy
öcsém én téged azok nyomán azonnal fel-
ismertelek. Ezeket a végtelenül jó kaden-
czákat pedig azért dedikálom neked, hogy iga-
zoljam abbéli állításodat, miként én a száma-
rakat és kofákat is meg szoktam énekelni.
Valami Lauka nevű ember

IRODALOM és MŰVÉSZET

Beküldetett szerkesztőségünké az „Órangyal“ című képes gyermeklap 4-ik száma. A díszesen kiállított szám tartalma: Lámpa gyújtás öltöt (elbeszélés). — XIII. Leo himnusa (vers.) A magyar főrangú hölgyek ajándéka a pápának (képpel). — A madarak bálaja (vers.) — Kedves Szerkesztő Bácsi! (levél). — Mariska versei. — Fejtörő. Szám-rejtvény. — Csevegés. — Talányok megfejtése. — E változatos tartalom is eléggé bizonyítja, hogy a kathalikuss irányú lapocska a gyermekek legjobb barátja. Csakis a nagy pártolás, melyben az „Órangyal“ részesül, teszi lehetővé, hogy a havonként kétszer megjelenő képeslap előfizetési ára oly bémulatos olcsó. Ára egész évre 50 kr., félévre 40 kr. Szerkesztője Veninger Ernő tanítóképzőintézet tanár, kihez az előfizetés is küldendő.

Mint a gondos anya gyermekét, úgy támogatja a „Magyar Háziaszony“ a gazdasszonyt minden teendőjénél. A „Magyar Háziaszony“ hasznos tanácsát azonban a tapasztalt, jó gazdasszony sem veheti meg. Mert valamint a jó pap is holtig tanul, úgy a gazdasszony is mindig fog találni a magyar hölgyvilág e kedvelt lapjában valami olyant, a mit addig nem tudott s a melynek jó hasznát veheti az életben. És ha nem is találja, ott van előtte a ter, hogy szerzett gazdag tapasztalatait, kevésbbé tapasztalt szűznővel közölhesse. A „Magyar Háziaszony“ előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. s a kiadóhivatal (Budapest, nagy korona-utca 20. sz.) melyhez az előfizetések legczélsebbesen postautalványon intézendők, kívánatra bárkinék ingyen és bérmentve szolgál mutatóvány-számokkal.

Felelős szerkesztő: **Lauka Gusztáv.**

KÖZGAZDASÁG.

A Torontalmegyei takaré- és hitelbank 1888. évi január havi forgalom kimutatása.

I. Pénztári betételek		
állása 1887. decz. végével	501812 94	
betételek és tökesítések január hóban	80373 18	
összesen	582186 12	
visszaafizetések január hóban	56781 55	
állása január végével	625404 57	
II. Folyó számlái üzlet		
tevéleges egyenleg 1887. decz. végével	25431 75	
kiadott január hóban	3921 95	
összesen	29353 70	
visszaafizetések január hóban	10211 08	
állása január végével	19142 62	
III. Leszámitolási üzlet		
a tárcza állása 1887. decz. végével	383229 99	
leszámitoltott január hóban	148164 43	
összesen	531394 42	
visszleszámitoltott és visszaafizettetett január hóban	83525 87	
a tárcza állása január végével	447869 05	
IV. Előlegek értékpapirokra		
állása 1887. decz. végével	8587 50	
kiadások január hóban	460 —	
összesen	9047 50	
visszaafizetések január hóban	505 —	
állása január végével	8542 50	
V. Ingatlan kölcsönök		
állása 1887. decz. végével	79913 51	
visszaafizetések január hóban	7539 10	
állása január végével	72374 41	
VI. Pénztár-forgalom		
készpénz egyenleg 1887. decz. végével	26405 81	
bevételek január hóban	305398 91	
összesen	331804 72	
kiadások január hóban	330101 37	
készpénz egyenleg január végével	1703 35	

VASUTÜGYEK.

(Szabad. osztrák-magyar államvasut-társaság.)

Az 1888. február 3-án két közjegyző jelenlétében Bécsben eszközölt kisorsolásnál következő 1355 drb 3%-os kötvény (A. sorozat, kiegészítő hálózat) huzatott ki:

I. kibocsátás:			
60801	számtól	60900	számig
85701	„	85800	„
95701	„	95800	„
115401	„	115478	„
119301	„	119400	„
II. kibocsátás:			
183901	számtól	184000	számig
195801	„	195900	„
251801	„	251900	„
252401	„	252478	„
287401	„	287500	„
III. kibocsátás:			
325901	számtól	326000	számig
344501	„	344507	„
362301	„	362400	„
IV. kibocsátás:			
389501	számtól	389578	számig
389687	„	389700	„
417801	„	417900	„

Ezen kötvények beváltása az illető címletek visszaszolgáltatása mellett 1888. évi márczius 1-től kezdve darabonként 500 franknyi összegben az 1888. márczius 1-én esedékes 7.50 franknyi szelvény kifizetésével egyidejűleg történik, és pedig:

- Bécsben a társaság főpénztáránál, L. Schwarzenbergplatz 3. sz.,
 - Budapestben a társaság főpénztáránál, Terézkerut 62. sz.,
 - Párisban Crédit Lyonnais-nál,
 - Amsterdamban „Hope és társa“ czégnél,
 - Antwerpenben a „Banque d'Auvers“ című intézletnél,
 - Berlinben „Mendelssohn és társa“ czégnél és a Disconto-társaságnál,
 - Brüsszelben a „Banque de Paris & des Pays-Bas“ című intézletnél és „J. Matthieu & Fils“ czégnél,
 - Kölnben „Ifj. Oppenheim Sal. és társa“ czégnél,
 - Darmstadtban a kereskedelmi- és iparbanknál,
 - Drezdában a drezdai banknál,
 - M. m. Frankfurtban „Bethmann testvérek“ czégnél, valamint „Rothschild M. A. és fia“ czégnél,
 - Genfben „Lombard-Odier és társa“ czégnél,
 - Hamburgban az éjszaknémet banknál.
- Az összes fentmegjelölt kisorsolt kötvények után 1888. márczius 1-től kezdve kamat már nem fizetetik.
- Budapest, 1888. február 6-án.

Nagy-beckereki casino-társulat.

Közgyűlés.

A „N.-beckereki casino-társulat“ 1888. február 26-án, d. e. 10 órakor, a casinó nagy termében tartja meg ez idei

rendes közgyűlését,

melyre a társulati tagok ezennel tisztelettel meghívotnak.

A KÖZGYŰLÉS TÁRGYAI:

1. Elnöki megnyitó.
2. Pénztárnoki és egyéb jelentések az 1887. évről.
3. Az 1887. évi számadások tárgyában a számvizsgáló bizottság jelentése s annak alapján a felmentvény megadása.
4. A tisztújítás megejtése (igazgató, aligazgató, pénztárnok, könyvtárnok, ügyész, jegyző és háznagy megválasztása).
5. A választmányi 12 tag megválasztása.
6. A három tagu számvizsgáló bizottság megválasztása.
7. Az 1888. évi költségvetés megállapítása. (60—2.1)
8. Netáni indítványok.

Kulifay Lajos,
társulati igazgató.

315. sz.

(46-3.2)

Hirdetmény.

A nm. közmunka- és közlekedésügyi m. kir. ministerium f. évi január hó 18-án 2045. sz. a. kelt magas rendeletével az Ó-Béga-Beregszói patak töltéseinek kiépítéséhez Szerb-Ílthebe község határában földterületekre nézve a kisajátítási eljárás elrendelvényén, a tárgyalás f. évi február hó 28-án, d. e. 9 órakor, Szerb-Ílthebe községében (köz-ségházánál) fog megtartatni.

Felhivatnak tehát az érdekelt felek, hogy fenti időre kitűzött tárgyaláson annál inkább megjelenjenek, minthogy a bizottsága kisajátítási terv megállapítása felett akkor is érdemileg határoz, ha az érdekelt felek közül senki sem jelenik meg.

A kisajátítási tervrajz és összeírás Szerb-Ílthebe községházánál 15 napi közszemlére kitétetek.

Kelt N.-Beckereken, 1888. január 24-én.

Torontálmegye közigazgatási bizottság.

Hertelendy, főispán.

4165. sz. ki. 1887.

(54-3.3)

Pályázat.

Tót-Aradác községben a jegyzői állomás üresedésbe jövén, a választás f. évi február 20-án, d. e. 10 órakor, Tót-Aradác községházánál fog megtartatni.

Felhivatnak a pályázók, kik a jegyzői szigorlatot letették, hogy kellően felszerelt feladatvanyjaikat a választást megelőző napig alólírottán benyújtsák.

A javadalmazás és mellékjuttalék a következő:

Fizetés	300 frt.
Utáltalány	50 "
Irodai általány	50 "
Kézbesítésekért	60 "

22 hktl. tiszta buza, 12 hktl. árpa és a fűtéshez szükséges szalma, továbbá szabad lakás, pincze, szin, istálló és a községház telken fél udvar és házikert élvezete.

Végre:

Végrendeletért 2 forint, Kötvényért 50 kr., Nyilatkozat vagy bizonylatért 1 frt, egy ivnél kisebb másolat 50 kr., Egyszerű folyamodvány 2 frt, Terjedelmesebb folyamodvány 3 frt, Adás-vevési szerződésért 2 forint, Másolat darabként 50 kr., Nősülési folyamodvány 2 forint, ehhez a mellékletek drbként 1 frt, Magánügyben adó- és becslési bizonylat 50 kr., Birtokdarabolási tervrajz részletenkint 1 frt, Birtokiv-kivonat 1 frt, Haszonbéri szerződés egy ivnél kisebb 2 frt, haszonbéri szerződés egy ivnél nagyobb 3 frt, Teljesen felszerelt fel-szolamlási kérvényért 3 frt. Lőlevél és marhajárlat 5 kr., Hátiratolás 3 kr., — Marhatörzskönyvezésnél: a felvétel drbként 10 kr., változás drbként 5 kr., — Letartásért a megyei szabályrendeletben megállapított díjjak.

Kelt N.-Beckereken, 1888. január 27-én.

Bakalovich Ágost, főszolgabíró.

Arverési hirdetmény.

Karlova község legelletési jog folyó évi február 20-án, d. e. 10 órakor arverés útján egy évre bérbe adatni fog. Kikiáltási ár 12000 frt, mely után 10% bánatpénz leteendő. (54-1.1)

Zárt ajánlatok elfogadhatnak. Az arverési feltételek a községi jegyzői irodában betekintheők.

Karlova, 18-8. február 2-án.

Karlova község előljárósága.

Birtok-eladás.

A perlaszi határban fekvő, legjobb minőségű (40-3.2)

82 hold szántó,

részben bevetve, egészen vagy holdanként is, azonnal eladatik. — Bővebb felvilágosítással szolgál Brosch J. jószágigazgató Ecskán.

334. sz. ki. 1888.

(41-3.2)

Pályázat.

A Gyulvész községében elhalalozás folytán megürült községi irnoki állomás, — mellyel évi 300 frt készpénz fizetés van összekötve, — folyó évi február 29-én, d. e. 10 órakor, Gyulvész községházánál tartandó választás útján fog betölteni, a miért is az ezen állomás elnyeréseért pályázni óhajtó egyének, kikből a magyar és román nyelvnek írás és olvasásban való tudása megkívántatik, felhivatnak, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényeiket alólírt hivatalhoz ez évi február hó 28-ig beküldjék. Párdány, 1888. január 30.

Torontálmegye párdányi járási főszolgabírói hivatala.

440. sz. ki. 1888.

(36-3.3)

Pályázat.

Közírré tetetik, hogy Torontálmegye módosi főszolgabírói járáshoz tartozó és o. é. 400 forint évi fizetéssel, 30 frt utáltalánnyal, a járáson kívül és katonai ügyekben a járásban is tett utazások után 2, illetve 3 frtnyi napidíjjal, — majd szabad lakás, irodahelyiség és kerti haszonélvezettel javadalmazott Surján község jegyzői állomásra pályázat nyitattik.

A községi képviselő-testület által eszközözendő választás jövő február hó 28-án, d. e. 10 órakor, a községi irodában fog megtartatni.

A pályázók felhivatnak, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. szakaszában előírt okmányokkal felszerelt kérvényeiket jövő február 27-ig alólírtan nyújtsák be, mert a később érkezettek figyelembe nem vételnek.

Módos, 1888. január 26.

Lebanovich István, főszolgabíró.

764. sz. kig. 1888.

(47-2.2)

Pályázati hirdetmény.

A Szakula községében lemondás folytán megüresedett 360 frt évi fizetéssel és 40 forint lakbér-illetménnyel egybekötött segédjegyzői állásra azonnal pályázat nyitattik.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajják, hogy a képesítéseiket és eddigi szolgálatokat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket az antalfalvi főszolgabírói hivatalhoz f. évi február 24-ig küldjék be. A választás f. évi február 25-én fog Szakula községházánál megejtetni. Antalfalva, 1888. január 28.

Hegedüs, főszolgabíró.

33. sz. kg. 1888.

(45-3.2)

Hirdetmény.

Az úrményházi szülészői állomás megüresedvén, annak választás útján betöltésére 1888. évi márczius 6-ának, d. e. 11 órája, Úrményház községházához tüzetik ki.

Ez állomással 75 forint évi fizetés van egybekötve, s minden egyes szüléskor 1 frt díj jár. — Szegények ingyen kezelendők.

Felhivatnak pályázni szándékozók, hogy kérvényeiket kellőleg felszerelve 1888. évi márczius hó 4-ig alólírtan benyújtsák. — Bánlak, 1888. január 7.

Bielek, főszolgabíró.

Máriacelli gyomorcsöppek.

Kitűnő hatású szer a gyomor minden betegségeiben. Védjegy.

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jelölé minden üvegnek piros, a fenti védjegyvel ellátott borítékba kell göngyöltve lennie és a minden üveghez mellékelni használati utasítást meg kell jegyezve lenni, hogy az Kremsterben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

Központi szétküldés Brady Károly gyógyszerész által Kremsterben (Morvaország). Valódi minőségben kapható: Nagy-Beckereken: Keltner J., Menezer L. gyógyszerárban. Melenzo: Ledniczky J. gyógyszerárban. Perlasz: Laffleur L. gyógyszerárban. T.-Bece: Bizek A. gyógyszerárban. (376-52.15)

722. sz. 1887.

Arverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közírré teszi, hogy a török-becei tekintetes kir. járásbíróóság 4221.87. sz. végzése által Blau Mór t.-becsei lakos mint vajtó javára, Brankovits István franyovai l. ellen 201 frt tőke, ennek 1887. nov. 18-tól számítandó 6% kamatai s eddig összesen 51 frt 29 kr. 6% kamatai s eddig elrendelt biztosítási vajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 360 forintra becsült 80 mm. morzsolts kukoriczából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladhatnak.

Mely árverésnek a 396/88-ik sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis a franyovai községházánál leendő eszközölésére 1888. évi márczius hó 17-ik napján, d. u. 2 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Tör.-Beceán, 1888. évi február hó 11. napján.

Rankovits István, kir. bir. vajtó.

693, 746. sz. 1887. b. v.

(56-1.1)

Arverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött vajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közírré teszi, hogy a török-becei tekintetes kir. bíróság 4062., 246. p. sz. végzése által Kanitz s Breitner tör.-becsei és Kohn Adolf melenczei lakos mint vajtók javára, Bosnyak Szava melenczei lakos ellen 380 frt s 39 frt tőke, ennek 1887. évi nov. 2-től számítandó 6% kamatai s eddig összesen 52 frt 21 kr. perkölttség erejéig elrendelt kielégítési vajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 438 frtra becsült 5 drb ló, 1 drb tehén, 1 drb üsző, 17 drb birka, 1 rövid vast. kocsi s löszerszámból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladhatnak.

Mely árverésnek a 4534/87. p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis a melenczei községházánál leendő eszközölésére 1888. évi márczius hó 9. napján, d. e. 9 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Tör.-Beceán, 1887. évi február hó 9. napján.

Rankovits István, kir. bir. végrehajtó.

673. sz. 1887.

(53-1.1)

Arverési hirdetmény.

Alólírt kiküldött vajtó az 1881. évi LX. törv.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közírré teszi, hogy a török-becei tekintetes kir. járásbíróóság 3914. számú végzése által Reiter Ignác török-becei lakos végrehajtó javára, Kovacev Mladen és társai kumani lakosok ellen 32 frt 50 kr. tőke, ennek 1887. aug. 31-től számítandó 6% kamatai s eddig összesen 24 forint 43 kr. perkölttség erejéig elrendelt kielégítési vajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 360 frtra becsült 3 drb ló, 6 birka és 2 drb ökrökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladhatnak.

Mely árverésnek a 4182/87. p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis a kumani községházánál leendő eszközölésére 1887. évi február hó 19-ik napján, d. e. 9 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Török-Beceán, 1887. évi január hó 19. napján.

Rankovits István, kir. bir. végrehajtó.

Jószág legelő pusztákat és széna-mezőket

1888. évi márczius 1-től bérbeadók különféle méretekben és pedig: 80, 283, 160, 150, 121, 107, 100, 91 és 83 katastrális holdakban; valamennyi első rendű salétromos mező és legelő. (34-3.2)

Zárlatok a kis-lézi pusztámon, Margitca mellett eszközölhetők.

Csacskovich M.

Arverési hirdetményi kivonat.

A nagy-beckereki kir. törvszék mint tlkkönyvi hatóság részéről ezennel közírré tetetik, hogy Blazsin Tyira mint Kanitz és Breitner czég végrehajlatának Horváth József franyovai lakos vajtást szenvedő elleni 55 frt 65 kr. tőke, ennek 1887. november 20-ik napjától járó 6% kamatai, 11 forint 50 kr. vajtási és 10 frt 30 kr. jelenlegi és még felmerülő költségek kielégítése végett végrehajlatát szenvedő tulajdonú felvett a n.-beckereki kir. törvszék területén fekvő a franyovai 947. kataszteri birtokivben foglalt 7346-I. és 7122. részlet számú 7 hold 152 □-ól nem telekkönyvezett föld 590 forint ezennel megállapított kikiáltási ár mellett végrehajlati árverés útján el fognak adatni.

Határnapul 1888. évi márczius 9-ik napján, d. e. 10 órája Franyova községházánál kitézetik azon hozzáadással, hogy az ingatlanság ezen határnapon esetleg becsáron alul is eladatni fog.

Kikiáltási ár a fenebb kitelt becsár melynek 10%-át a venni szándékozók által készpénzben vagy az 1881. évi LX-ik törvényczikk 42-ik §-bani árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes papírban a kiküldött kezéhez bánatpénz gyanánt letenni, vagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő tartozik a vételért két egyenlő részletben lefizetni és pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat 30 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától járó 6% kamatokkal együtt a nagy-beckereki kir. adóhivatal mint letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe beszámítottatik.

Együttal felhivatnak mindazok, kik fenti ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesíteni vélnék, hogy ebbeli kereseteiket az árverés napján annál bizonyosabban nyújtsák be, mert különben az tekintetbe vétetni nem fog.

A többi arverési feltételek a hivatalos órák alatt a tlkkönyvi hivatalnál és Franyova község előljáróságnál megtekinthetők.

Kelt a nagy-beckereki kir. törvszék tlkkvi osztályánál 1887. december 9-én.

9235. sz. 1887.

(58-1.1)

Arverési hirdetményi kivonat.

A n.-beckereki kir. tszék mint tlkvi hatóság részéről ezennel közírré tetetik, hogy a rom.-szarcsai gör. kel. egyház vajtátónak, Pankaricsan Alexa r.-szarcsai lakos vajtást szenvedő elleni 50 frt ennek 1863. okt. 1-től járó 6% kamatai, 1 frt 90 kr. per, 5 forint vajtási és 9 forint 20 kr. jelenlegi és még felmerülő költségek kielégítése végett vajtást szenvedő tulajdonú felvett, a n.-beckereki kir. tszék területén fekvő, a Román-Szarcsa községben a 243. sz. tljkyben A. I. 428-b., 580-b., 667-b., 861-a. hr. sz. alatt foglalt 12050 hold földből Pankaricsan Alexat megillető egyharmad részl. 1125 frt ezennel megállapított kikiáltási ár mellett végrehajlati árverés útján el fognak adatni.

Határnapul 1888. évi márczius 6. napján, d. e. 10 órája, R.-Szarcsa községházánál kitézetik ezen hozzáadással, hogy az ingatlanság ezen határnapon esetleg becsáron alul is eladatni fog.

Kikiáltási ár a fenebb kitelt becsár, melynek 10%-a a venni szándékozók által készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes papírban a kiküldött kezéhez bánatpénz gyanánt letendő, vagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő tartozik a vételért két egyenlő részletben lefizetni, és pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó egy hónap alatt, a másodikat két hónap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától járó 6% kamatokkal együtt a n.-beckereki kir. adóhivatal mint letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe beszámítottatik.

A többi arverési feltételek a hivatalos órák alatt a tlkvi hivatalnál és R.-Szarcsa község előljáróságnál megtekinthetők.

A nagy-beckereki kir. tszék tlkkönyvi hatóság.

Kelt N.-Beckereken, 1887. évi november hó 15-en.

Jó kereset !!!

Bizalmas személyeket keresünk sorsjegyek eladására részletfizetés mellett az 1888. évi XXXI. t. cz. ételében. Magas jutalékot esetleg havi fizetést is adunk.

Fővárosi váltóüzlet-társaság Adler és társaság Budapest (366-25.12)